

FISKERIDIREKTORATET
Region Møre og Romsdal

Planseksjonen
Postboks 185 - Sentrum
Strandgaten 229
5804 BERGEN

Saksbehandler: Ole Einar Jakobsen
Telefon: 94135463
Seksjon: Region Møre og Romsdal
forvaltningsseksjon
Vår referanse: 09/15639
Deres referanse: 09/14536
Vår dato: 27.08.2009
Deres dato: 03.08.2009

HØRINGSVAR - INTERN HØRING - STATLIGE PLANRETNINGSLINJER FOR DIFFERENSIERT FORVALTNING AV STRANDSONEN LANGS SJØEN

Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal (FdirMR) viser til Deres brev datert 03.08.2009 vedrørende ovennevnte. FdirMR vil med dette komme med merknader til forslag til statlige planretningslinjer for en differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen, jf. høringsbrev fra Miljøverndepartementet datert 29.06.2009.

FdirMR ser et økende behov for å begrense nedbyggingen av strandsonen, og få en strengere og mer langsiktig strandsoneforvaltning. Innføring av geografisk differensiering ved å ta hensyn til ulikhetene og det generelle presset langs kysten er etter vårt syn en fornuftig måte å ivareta forvaltningen av strandsonen på. At mulighetene til å gi dispensasjon begrenses, ser vi også på som positivt, spesielt med tanke på fiskeri- og havbruksnæringens interesser, samt natur, friluftsliv og allmennhetens generelle interesser.

Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal er generelt av den oppfatning at vårt ansvarsområde er godt ivaretatt i forslaget til statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen, likeså de særskilte interessene til fiskeri- og havbruksnæringen.

FdirMR ønsker imidlertid å foreslå en tilføyning til pkt. 4.3, under "Strandsone", etter fjerde avsnitt. Her kan etter vårt syn følgende tas inn før siste avsnitt; "*Områder med særlig natur- eller landskapsverdi, kulturminner, kulturmiljøer og viktige fiske-, kaste- og låssettingsplasser, skal kartlegges og identifiseres i kommuneplanen*".

Hensikten med en slik tilføyelse er at kommuneplanene skal gi "brukerne" en større grad av forutsigbarhet, legge til rette for en mer langsiktig og forutsigbar planlegging og forvaltning, samt sikre et godt grunnlag for forvaltningen av slike områder og anvendelsen av denne type hensyn i plan- og byggesaksbehandlingen.

Når det gjelder generell tilrettelegging for fiskeri- og havbruksnæringen på land, er FdirMR av den oppfatning at disse næringene ville vært tjent med å få en spesiell status i retningslinjene på lik linje med naturgrunnlaget, kulturminner og kulturmiljøer, og allmenn

rekreasjon. Sjøavhengig nærings-virksomhet er i hovedsak avhengig av å kunne etablere seg innenfor strandsonen, og vanligvis med svært kort avstand til sjø.

FdirMR ønsker også å komme med noen synspunkter på den geografiske avgrensningen som Miljøverndepartementet (MD) har foreslått. Som MD sier så er avgrensningen gjort ut fra en samlet skjønsmessig vurdering. Generelt er denne vurderingen, etter vårt syn, godt dekkende for Møre og Romsdal fylke. FdirMR er imidlertid av den oppfatning at det er to kommuner i fylket som kommer utenom de sentrale områdene, men som bør omfattes av retningslinjene for pressområdene.

Kommunene Giske og Sula har begge sterk tilknytning og nærhet til Ålesund kommune og by. Både Giske og Sula kommune har hatt en sterk befolkningsvekst og økning i folketallet i perioden 1998 til 2009, og er blant de 5-6 største vekstkommunene i fylket.

Geografisk sett er Ålesund et naturlig bysentrum, arbeidsmarked, utdanningscenter og næringscenter for begge kommunene. Ålesund kommune er også en av kommunene i Møre og Romsdal Fylke med størst befolkningsvekst. Med svært kort avstand og god kommunikasjon til nabokommunene Giske og Sula, er det nærliggende å forvente at presset på arealtilgang og områder som er viktige for friluftsliv og ferdsel vil øke betraktelig i tiden fremover. Det foreligger allerede klare indikasjoner på at folketallet i både Giske og Sula kommune øker betydelig, og at deler av næringslivet søker seg til disse kommunene. En ekspanderende boligbebyggelse og nye næringsetableringer vil føre til økende press på arealet i strandsonen i en forholdsvis liten øykommune som Giske, og en svært liten (arealmessig) kommune som Sula. Data fra SSB viser at over 73 prosent av kystlinjen i Giske kommune er bygningspåvirket i 2008, definert som andel kystlinje innen 100 meter fra bygninger.

Med bakgrunn i ovennevnte og at utviklingen i Ålesund kommune har og vil medføre et økende press på disse to nabokommunene, er FdirMR av den mening at både Giske kommune og Sula kommune bør omfattes av retningslinjene for pressområdene. En bevaring av strandsonen nær sentrum av Ålesund bør derfor være av stor interesse, spesielt i de to omtalte nabokommunene der det er særegne og lett tilgjengelige friområder både i strandsonen og i nær tilknytning til strandsonen.

Avslutningsvis mener Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal at det pågående arbeidet med kartlegging av fiskeridata kan tilføre kommunene ny, viktig kunnskap i planarbeidet. Åpningen i den nye Plan- og bygningsloven til å kunne bruke bl.a. hensynssoner, kan sammen med statlige planretningslinjer for en differensiert forvaltning av strandsonen bidra til å ivareta strandsonearealer som er særlig viktige for allmennheten, samt viktige fiske-, kaste- og låssettingsplasser, slik at utøvelsen av fisket ikke blir påført unødvendige ulemper forårsaket av utbygging i strandsonen.

Med hilsen

Kristin Skarbøvik
seksjonssjef

Ole Einar Jakobsen
rådgiver

FISKERIDIREKTORATET
Region Vest

Planseksjonen
Postboks 185 - Sentrum
Strandgaten 229
5804 BERGEN

Sakshandsamar: Ingerid Bjørkevoll
Telefon: 91393269
Seksjon: Region Vest forvaltningsseksjon
Vår referanse: 09/15633 -2
Dykkar 2009014536
referanse:
Vår dato: 28.08.2009
Dykkar dato: 03.08.2009

Att:

INTERN HØRING - STATLIGE PLANRETNINGSLINJER FOR DIFFERENSIERT FORVALTNING AV STRANDSONEN LANGS SJØEN - UTTALE

Syner til brev av 03.08.2009 om intern høyring av statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen.

For område i Region Vest der presset på arealet er stort (ein del kommunar i Hordaland: Askøy, Austevoll, Austrheim, Bergen, Bømlo, Fitjar, Fjell, Kvinnherad, Lindås, Os, Radøy, Stord, Sund, Sveio, Tysnes, Øygarden) skal både *Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen* og *rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst og sjøområde i Oslofjordregionen* gjelde. For område i Region Vest der presset på arealet er mindre (resten av kommunane i Hordaland og alle kystkommunar i Sogn og Fjordane) skal *Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen* gjelde.

Det geografiske virkeområdet for *rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst og sjøområde i Oslofjordregionen* er i sjø satt lik det samla området til kommunane, her under vassflate, vassvolum og sjøbotn, ut til grunnlinja. Under dei retningslinjer som gjeld i følge 4.3 i *Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen* er strandsona definert som dei land og sjøområde som står i innbyrdes direkte samspel økologisk og/eller bruksmessig. (I og med at det står at det for desse områda skal gjelde retningslinjene under 4.1 og 4.3 i *statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen*, går vi ut frå at 2. *Virkeområde* i same skriv ikkje gjeld her.) Er det definisjonen på strandsonen eller det geografiske virkeområdet i *rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst og sjøområder i Oslofjordregionen* som skal gjelde som avgrensing av området retningslinjene gjeld for? Svaret på dette spørsmålet vil få innverknad på akvakultur då desse kommunane er store akvakultur kommune. Ved å avgrense sjøområde til å gjelde område som står i direkte kontakt med land vil det i dei fleste tilfelle ikkje omfatte dei områda akvakultur er i. Om ein skal bruke det geografiske virkeområdet frå *rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst og sjøområde i Oslofjordregionen* vil dette også omfatte område for akvakultur.

I 4.1 i statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen står det:

"I kommuneplanens arealdel kan kommunen gi nærmere bestemmelser om oppføring av nødvendige bygninger og mindre anlegg og opplag for landbruk, reindrift, fiske, fangst og akvakultur, og anlegg for ferdsel til sjøs. Slike tiltak er dermed ikke generelt unntatt fra forbudet, men kommunen har hånd om hvordan de skal reguleres, og kan også gi bestemmelser som generelt tillater slike bygninger og mindre anlegg i 100-metersbeltet."

Gjeld dette også for akvakulturanlegg i sjø?

I rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst og sjøområder i Oslofjordregionen står det:

"Det bør vises stor forsiktighet med å åpne for tiltak i sjø som medfører betydelige anlegg og/eller varige inngrep som kan være til ulempe for de hensyn som ligger bak retningslinjene."

Akvakulturanlegg er no blitt så store at dei kan sjåast på som "betydlige anlegg", men dette kjem an på korleis dette uttrykket definerast. Om dette gjeld akvakultur kjem også an på som sagt ovan for, korleis området dei to retningslinjene gjeld for er definert.

Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen bør tydeleggjere dette betre slik at det blir klart kva det geografiske virkeområdet er og følgjer retningslinjene får for akvakultur i desse områda.

Med helsing

Kari Morvik
seksjonssjef

Ingerid Børkevoll
rådgiver

Kopi til:
Hans Haddal

FISKERIDIREKTORATET
Region Sør

Planseksjonen
Postboks 185 - Sentrum
Strandgaten 229
5804 BERGEN

Saksbehandler: Kari Grundvig
Telefon: 97140634
Seksjon: Region Sør forvaltningsseksjon
Vår referanse: 09/15638
Deres referanse: 2009014536
Vår dato: 18.08.2009
Deres dato: 03.08.2009

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	624
20. AUG. 2009	
SAKENR.	2009 / 14536
BUK.NR.	

Att:

INTERN HØRING - STATLIGE PLANRETNINGSLINJER FOR DIFFERENSIERT FORVALTNING AV STRANDSONEN LANGS SJØEN

Region Sør har gått gjennom forslaget om nye statlige planretningslinjer av 29. Juni 2009 og har følgende merknader:

Vi registrerer at formålet med retningslinjene er å stanse nedbyggingen av strandsona iht Plbl §1-8, gjennom en sterkere geografisk differensiering. Med strandsona menes 100-metersbeltet langs sjø og vassdrag, målt fra strandlinjen horisontalt ved alminnelig høyvann.

Vi registrerer videre forslaget bygger på RPR for Oslofjorden av 9. juli 1993, og at man nå ønsker å innføre liknende retningslinjer for alle deler av landet der utbyggingspresset i strandsona er høyt. For region sør sitt vedkommende vil dette omfatte Agderfylkene og Rogaland fra Sokndal til og med Sandnes kommune, samt kommunene Strand, Rennesøy, Finnøy, Tysvær, Haugesund og Karmøy.

Region Sør har erfaring med RPR for Oslofjorden. I praksis merker vi liten mellom kommuner som befinner seg i eller utenfor RPR-området. Vår erfaring er at kommunene først inntar en aktiv rolle i strandsona når utbyggingen er gått for langt, dvs den dagen alt tilgjengelig areal er disponert. Vi kan ikke se noen systematisk forskjell i saksbehandlingsmåten mellom kommuner som har RPR i dag, og kommuner som ikke har RPR. Av dette konkluderer region Sør at selv om vi ikke har noe prinsipielt i mot at retningslinjene innføres, så har vi dessverre ikke særlig høye forventninger til at disse skal ha noen vesentlig effekt. Plan- og Bygningslovens §1-8 har allerede forbud mot tiltak m.v. langs sjø og vassdrag. Dette betyr at hjemmelen er der. Den kan håndheves strengt - hvis kommunen vil.

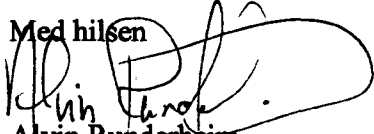
Vi savner videre en drøfting av hvordan den nye Plan- og Bygningsloven kan brukes mer aktivt enn tidligere, f.eks om hensynssoner eller juridisk bindende regionale planer kan være et alternativ eller supplement til de foreslåtte retningslinjene.

Vi forutsetter at retningslinjene er myntet på utbygging av landareal. Av dette følger at akvakulturanlegg i sjø faller utenfor formålet for retningslinjene. Tilrettelegging for fiskeri og akvakultur på land (brygger/kaier, sjøbuer, fiskemottak m.v.) derimot, er virksomhet som med fordel kunne fått spesiell status i retningslinjene på lik linje med landbruk, vern og allmenn

rekreasjon. Dette fordi slik "sjøavhengig næringsvirksomhet" nødvendigvis må ligge innenfor en avstand av 100 meter fra strand/kaikant.

Til sist mener vi det bør holde med ett sett retningslinjer for utbygging i områder med særlig stort press på arealene. Av dette følger at RPR for Oslofjorden bør opphøre og erstattes av de retningslinjene som er på høring nå.

Med hilsen

Alvin Runderheim
Fung. seksjonssjef

Kari Grundvig
seniorrådgiver